

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดเขตที่ดิน ในท้องที่ตำบลเวียง อำเภอเชียงแสน
จังหวัดเชียงราย ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน

พ.ศ. ๒๕๕๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗

เป็นปีที่ ๕๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตที่ดิน ในท้องที่ตำบลเวียง อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย
ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๒๕
วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดิน ในท้องที่ตำบลเวียง
อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน พ.ศ. ๒๕๕๗”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ที่ดินในท้องที่ตำบลเวียง อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย ภายในแนวเขต
ตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน

LIRT

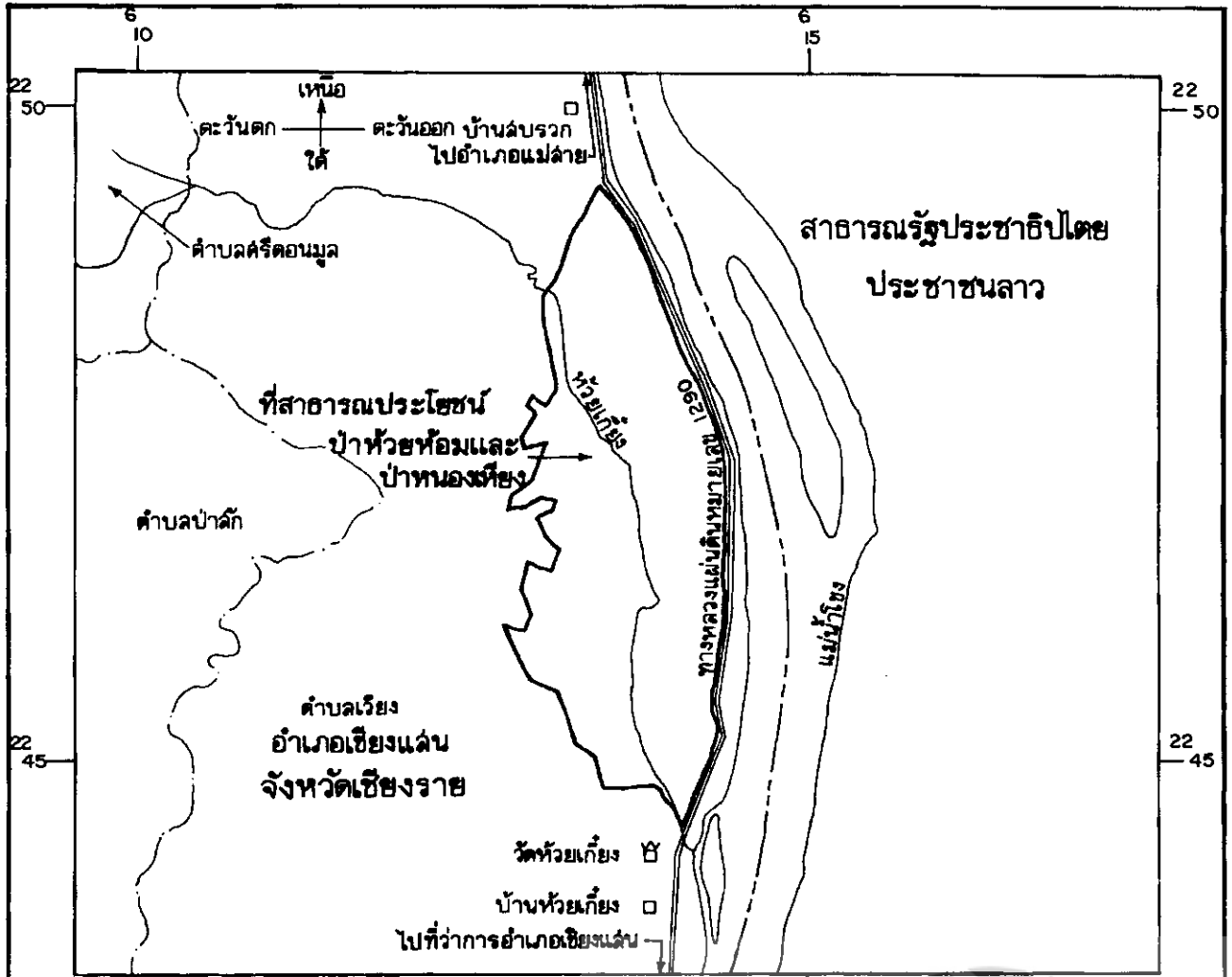
มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

แผนที่ทำยพระราชกฤษฎีกา
กำหนดเขตที่ดิน ในท้องที่ตำบลเวียง อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย
ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน
พ.ศ. 2547

มาตราส่วน 1 : 50,000

0 1 2 3 4 กิโลเมตร

เครื่องหมาย

- แนวเขตปฏิรูปที่ดิน
- เขตจังหวัด
- เขตตำบล
- ทางหลวง ถนน ซอย
- แม่น้ำ คลอง ห้วย
- หมู่บ้าน บ้าน
- วัด ศาลนถสถาน

hca
(นายพงษ์ประดาร์ อิศร์ภักดี)
ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการปฏิรูปที่ดิน
รักษาราชการแทน ผู้อำนวยการสำนักจัดการปฏิรูปที่ดิน

(นายอดิศัย ศรีสวรรพกิจ)
เลขาธิการสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ เนื่องจากในท้องที่ตำบลเวียง อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย มีเกษตรกรผู้ไม่มีที่ดินประกอบเกษตรกรรมเป็นของตนเอง หรือมีที่ดินเล็กน้อยไม่เพียงพอแก่การครองชีพ หรือต้องเช่าที่ดินของผู้อื่นประกอบเกษตรกรรมอยู่เป็นจำนวนมาก และโดยที่ที่ดินสาธารณะประโยชน์ป่าห้วยห้อมและป่าหนองเหียง ในท้องที่ตำบลเวียง อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย เนื้อที่ประมาณ ๒,๐๗๗ ไร่ และ ๑,๒๕๖ ไร่ ตามลำดับ ซึ่งได้สงวนไว้เพื่อใช้เป็นที่ปล่อยสัตว์และเลี้ยงสัตว์ ปัจจุบันปรากฏว่าได้เปลี่ยนสภาพจากการเป็นที่ดินสำหรับพลเมืองใช้ประโยชน์ร่วมกันแล้ว สมควรกำหนดเขตที่ดินในท้องที่ดังกล่าวให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้